

§ 19. Pracownikom Mennicy Państwowej jak również osobom, będącym na ich utrzymaniu, nie wolno zajmować się wytwarzaniem przedmiotów z metali szlachetnych, handlować lub dokonywać jakichkolwiek tranzakcyj przedmiotami tego rodzaju w celach zysku.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 maja 1925 r. o tymczasowej organizacji Mennicy Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 395).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

19.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 stycznia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej ruchomości w postępowaniu upadłościowym.

Na podstawie art. 116 § 2 prawa upadłościowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 834) zarządzam co następuje:

§ 1. Licytację przeprowadza notariusz lub komornik, w którego okręgu znajduje się rzecz, podlegająca sprzedaży.

Licytacja, której przeprowadzenie należy do przysięgłego maklera giełdowego, odbywa się na najbliższej giełdzie.

Syndyk ma prawo dokonać sprzedaży przez innego notariusza lub komornika, a także na innej giełdzie, jeżeli to może dać wynik korzystniejszy.

§ 2. Wniosek syndyka o przeprowadzenie licytacji powinien zawierać: imię, nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania upadłego, przedmiot i miejsce sprzedaży oraz sumę oszacowania przedmiotu według inwentarza.

§ 3. Termin licytacji należy wyznaczyć tak, aby mogła się odbyć najpóźniej piętnastego dnia od dnia zgłoszenia wniosku o jej przeprowadzenie.

§ 4. Notariusz lub komornik ogłosi o licytacji przez obwieszczenie, w którym będą wymienione:

- 1) miejsce i czas licytacji;
- 2) ruchomości sprzedawane, z podaniem ich rodzaju i łącznej sumy oszacowania;
- 3) miejsce i czas, w których można oglądać ruchomości.

Obwieszczenie o licytacji należy umieścić na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie ma się odbyć licytacja.

Jeżeli wartość ruchomości sprzedawanych została oznaczona powyżej pięciuset złotych, przeprowadzający licytację zamieści jednorazowe obwieszczenie o licytacji w poczytnym dzienniku miejscowym.

§ 5. Przeprowadzający licytację rozpoczyna przetarg od wywołania ceny, odpowiadającej połowie sumy oszacowania według inwentarza. Nie można sprzedać ruchomości poniżej ceny wywołania.

Rzeczy ze złota, platyny i srebra nie można sprzedać za cenę niższą od sumy oszacowania.

§ 6. Nie można rozpoczynać przetargu później niż w dwie godziny po czasie oznaczonym w obwieszczeniu.

Przetarg na giełdzie powinien być przeprowadzony w czasie zebrania giełdowego.

§ 7. Nie mogą uczestniczyć w przetargu: upadły, przeprowadzający licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby, obecne na licytacji w charakterze urzędowym.

§ 8. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą.

§ 9. Przeprowadzający licytację przybije rzecz temu, kto zaofiarował najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do jej dalszego podniesienia nikt nie zaofiarował więcej.

§ 10. Nabywca obowiązany jest natychmiast po przybyciu uiścić całą cenę nabycia, jeżeli ta nie przewyższa pięciu tysięcy złotych.

Jeżeli nabywca ceny nie uiści, traci prawa, wynikające z przybicia i nie może uczestniczyć nadal w licytacji, a przeprowadzający licytację wznowi niezwłocznie przetarg na tę samą ruchomość, rozpoczynając od ceny wywołania.

Jeżeli cena nabycia przewyższa sumę pięciu tysięcy złotych, nabywca powinien uiścić natychmiast jedną piątą tej sumy, w każdym razie najmniej pięć tysięcy złotych, resztę — do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci uiuszczoną jedną piątą ceny, a licytacja będzie uznana za niedoszłą do skutku.

§ 11. Piąta część ceny, uzyskana od nabywcy w myśl paragrafu poprzedzającego będzie przekazana do masy upadłości.

§ 12. Przeprowadzający sprzedaż zaspokoi jej koszty z ceny, osiągniętej przy sprzedaży; resztę wyda masie upadłości.

§ 13. Nabywca, który zapłacił cenę, powinien natychmiast rzecz odebrać.

§ 14. Przeprowadzający licytację sporządzi z jej przebiegu protokół, który zawierać będzie:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu licytacji;
- 2) imię i nazwisko (firmę) upadłego oraz imiona i nazwiska osób, obecnych przy licytacji w charakterze urzędowym;
- 3) najwyższą cenę, zaofiarowaną za sprzedaną rzecz;
- 4) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy;
- 5) oznaczenie sumy, jaką nabywca uiścił na poczet ceny;
- 6) wnioski i oświadczenia obecnych;
- 7) wzmiankę o odczytaniu protokołu;

- 8) podpisy obecnych lub wzmiankę o przyczynie braku podpisu;
9) podpis przeprowadzającego licytację.

Jeżeli nabywca nie uiści reszty ceny w terminie, określonym w § 10 ust. 3, należy niezwłocznie uczynić o tem wzmiankę na protokóle licytacji; w taki sam sposób należy zaznaczyć o wpłaceniu w przepisany terminie reszty ceny nabycia.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

20.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 stycznia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o zawiadomieniach w postępowaniu upadłościowym spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością oraz przedsiębiorstw bankowych.

Na podstawie art. VII przepisów wprowadzających prawo upadłościowe (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 835) zarządzam co następuje:

§ 1. W postępowaniu upadłościowym spółek akcyjnych oraz spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, nie będących przedsiębiorstwami bankowymi, sądy obowiązane są przysyłać Ministerstwu Przemysłu i Handlu odpisy (wypisy) następujących pism:

- wniosku o ogłoszenie upadłości;
- postanowienia o ogłoszeniu upadłości, postanowienia, oddalającego wniosek o ogłoszenie upadłości;
- wniosku o prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego dłużej, niż w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia upadłości oraz postanowienia załatwiającego ten wniosek;
- podania upadłego o dopuszczenie do zawarcia układu;
- postanowień o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia układu;
- postanowień o umorzeniu lub uchyleniu postępowania upadłościowego.

§ 2. W postępowaniu upadłościowym przedsiębiorstw bankowych wymienione w paragrafie poprzedzającym odpisy (wypisy) należy przysyłać Ministerstwu Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

21.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 10 stycznia 1935 r.

o wykonywaniu nadzoru nad działalnością urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 974) zarządza się co następuje:

§ 1. Ministrowie: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Sprawiedliwości wykonywać będą nadzór nad działalnością urzędów rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich przez Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych.

§ 2. Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych wykonywa czynności nadzoru przez swoich urzędników. Nadzór nad działalnością powiatowych urzędów rozjemczych Centralne Biuro może ponadto wykonywać za pośrednictwem właściwych wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych.

§ 3. Zakres nadzoru obejmuje wszelkie czynności, zmierzające do usprawnienia bądź ujednoczenia działalności urzędów rozjemczych. W szczególności nadzór obejmuje wykonywanie inspekcji oraz ogólną działalność informacyjną i instrukcyjną.

Sposób przeprowadzania poszczególnych czynności nadzoru ustala Centralne Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

22.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 stycznia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie opłat i kosztów postępowania przed urzędami rozjemczymi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 30 i 35 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urzędach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich — w brzmieniu ustalonym w obwieszczeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 974) zarządza się co następuje: